

ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ս . Գ . Բ . Ա .

ԸՍՏ ՀԱՅԿԵԱՆ ՇՐՋԱՆԻ

(Տես յէջ 184)

Գ. Անցնինք ի քննութիւն Երբայականի և հայ Եօթանասնից մէջ եղած զանազանութեանց . ինչպէս Բ. յօդուածին մէջ տեսանք , Յոյն Եօթանասունիք Պամեքայ ծնունդն Մաթուսաղայի 167 Երարդ տարւոյն դրած են , իսկ մերն և

Երբայական 187ին : Բայց Հայկականն այսու իսկ Երբայականին հետ չնոյնանար ամբողջին մէջ . տակաւին մեծ խարոց կայ , ինչպէս ստորև գրուած ցուցակն ցոյց կռ տայ .

Համեմատութիւն	Աղամ ծնաշի դԱկթ										Բավանդակակութիւն
	Ակթ	Աղամ ծնաշի դԱկթ	Ենուկ	Ենուկ	Կայնարդան	Կայնարդան	Մաղամիկ	Մաղամիկ	Ենուկ	Ենուկ	
Համ Երբայականի	130	105	90	70	65	162	65	187	182	600	1656
» Սամարացւոց	130	105	90	70	65	62	65	67	53	600	1307
» Յոյն Եօթանասնից	230	205	190	170	165	162	165	167	188	600	2242
» Մեր Ս. Գրոց	230	205	190	170	165	162	165	187	188	600	2262

վասնղի միւս նախահարց իւրաքանչիւր տարեգումարն մինչև ի ծնունդ յիշատակեալ անձին՝ հարիւր տարի աւելի է ըստ Եօթանասնից . սակայն Յարեղի տարեգումարի մէջ երկն կը միաբանին . միայն Սամարացին կը զարտուղի , որ Երբայականին ննան է , բաց ի Յարեղի՝ Մաթուսաղայի և Պամեքայ տարիներէն . իսկ Երբայականին և Եօ-

թանասնից մէջ եղած տարբերութիւնն գրեթէ ընդհանուր է , բաց ի Յարեղի տարբերումարէն յորում կը միաբանին : Մաթուսաղայինն , ինչպէս Բ. յօդուածին մէջ տեսանք , 20 տարւոյն միայն տարբերութիւն ունի , Պամեքայն կը զանազանի վեց տարւոյ տարբերութեամբ : Մերն Մաթուսաղայի տարբերումարին մէջ Երբայականին հետ

նոյն է, իսկ մեայելոց մէջ ընդ Եօթա-
նասնից :

Բայց այդ տարիներու տարրերու-
թիւնը մեր թարգմանութեան մէջ ոչ
ըստ քմաց եղած է, այլ խորհրդով և
հիմանի, ըստ խօսից Ս. Աւգոստինոսի.
« Քանզի և յերիս ունան յոյն օրինակս
և ի մի լատին և յադ մի ասորին հա-
մաձայնութեամբ իրերաց գտաւ ». ու-
րեմն այսպէս հաշող յոյն օրինակներ
սակաւաթիւ են եղեր, և մեր թարգ-
մանչաց իմաստութիւնն յայնմ կը տես-
նուի՝ որ այնչափ տարրերութեանց մի-
ջն ճշմարիան որոշել կրցեր են :

Արդ ըստ Երբայականին՝ Աղա-
մէն մինչև Հրհեղեղ 1656 տարի է, ըստ
յզն Եօթանասնից (բաց ի երեք օրի-
նակներէ) նոյնչափ ժամանակն կը հա-
շուի 2242 տարի, և ըստ մեր թարգ-
մանութեան 2262 տարի :

Ճեննելով թուականաց զանազանու-
թիւն այլ և այլ թարգմանութեանց և
անոնց օրինակաց մէջ, հարկ է ըսել՝
թէ մին կամ միւսն սիսալ է, երբ կա-
րելի է պատշաճ եղանակաւ բերել միա-
բանել բոլորն այլ, կնճոյն երկու ծայ-
րերը միմեաց կցելով. ինչպէս հետևեալ
յօդուածին մէջ պիտի տեսնենք :

Գ. Յայտնի է ի Ս. Գրոց՝ թէ որդւոց
որդի յանուանէ յիշատակուած ամէն
անձինք չեն անդրանիկք. կան անոնց
մէջ ունանք՝ և թերեւս շատերն՝ որ կը ըստ-
սեր են. Ոմանց կրտսերութիւնը յայտ-
նապէս կը յիշէ սուրբ Գիրքը. ունանցը
պատճառարանութեամբ կրնանք իմա-
նալ. և կան ունանք՝ որ բնաւ անյայս են
և որոշ չենք կրնար հաստատել իրենց
անդրանիկ կամ կրտսեր ըլլալն. Յայ-
տնի կրտսերք են Արքայական իմա-
նալ. և կան ունանք՝ որ բնաւ անյայս են
և որոշ չենք կրնար հաստատել իրենց
անդրանիկ կամ կրտսեր ըլլալն. Յայ-
տնի կրտսերք են Արքայական իմա-

նարքը կոտորեց գոթողիա, Այս-
պէս կարգաւ եթէ թուենք՝ շատերը
կրտսեր կը գտնենք. Ոմանց համար
ըսի թէ պատճառարանութեամբ կը
գտնենք, ինչպէս Սեմ և Արքահամ, ու
րոց անդրանիկ չըլլալն է. յօդուածին
մէջ պիտի ցուցնենք: Արդ երբ տես-
նենք՝ որ ի սուրբ Գրոց յիշեալ ամէն
նահապենք չեն անդրանիկ, պէտք է
որպէի երկու թուական. մին անդրան-
ին համարել, և միւսն՝ այն անձին ո-
րոց վրայ կը խօսուի:

Ուրեմն զատենք. Ս. Գրոց օրինակ-
ներէն մին՝ յետածնին ծնունդը յիշե-
լու ժամանակ՝ հօր այն տարիքը կ'ըն-
ծայէ՝ յորում կը գտուէր նա անդրան-
ին ծննդեան ժամանակ. ուզելով այ-
սու հօր զատակասերութեան սկզբնա-
կան տարին անկորուստ և անվրէպ
պահիլ: իսկ միւսն՝ այն տարիքն կ'ըն-
ծայէ հօր, յորում կը գտուէր նա յի-
շատակեալ յետածնին ծննդեան ժա-
մանակ: իսկ ուր կը միաբանին սուրբ
Գիրք և թարգմանութիւնք և մի և նոյն
թուականը կը գնեն, հարկ է ըսել՝ թէ
յիշատակեալ անձն անդրանիկ է. և
պէտք է այս խօրհրդածութեամբ մեկ-
նութիւն տալ թուականաց տարրերու-
թեան :

Միայն Սեթայ ծննդեան թուակա-
նին վրայ խօրհրդածելու արժանի կէտ
մի կայ այս է, Աղամայ երկու հարիւր
երեսուն տարւոյն ըստ Եօթանասնից՝
թէ 130 ին է ըստ Երբայականին: Յի-
շեալ խօրհրդածութեան համեմատ,
կրտսերոյն՝ Սեթայ ծնունդը կրնանք
230 ին գնել: իսկ կայենին 130 ին
պէտք է գնել. միթէ կարելի՞ է զկայէն,
որ անդրանիկն էր Աղամայ, այդ տար-
ւոյն գնել. արդեօք 130 տարի Աղամէն
Եւա աշխարհիս վրայ անորդի՞ բնա-
կեցան. անշուշնոց, թէպէս հաւանա-
կան չէ թէ 130 կայենի ծննդեան թուա-
կանն ըլլայ, սակայն և ոչ Սեթայ ծնըն-
դեանն է, այլ ըստ իս Արելի մահուան.
այդու իմացնել ուզելով Ս. Գիրք ասա-

շին զոհին տարին, և կամ չուզելով ծածկել այնպիսի մեծ ոճիր մը որ առաջին անդամ աշխարհիս վրայ գործեցաւ:

230 թուականին Ասթայ ծննդեան թուական ըլլալն աւելի կը հաստատուի Ենովք քաղաքէն՝ զոր կային շինեց: Վասն զինախ քան յիշատակել զծնունդ Ասթայ, կը հանդիպինք Ս. Գրոց մէջ Ենովք քաղաքին յօրինման յիշատակութեան. « կային... ծնաւ զինովք. և շինէր քաղաք և գնէր անուն քաղաքին յանուն որդւոյ իւրոյ Ենովքայ » (ԴՆ. Դ. 17): Եթէ զենովք կայինի անդրանիկն համարինք, Ս. Աւգոստինոս կ'ըսէ, « Անմարթ էր միով մարդով քաղաք սահմանել. որ չէ ինչ՝ բայց բազմութիւն մարդոց՝ յօդիւ իմ ընկերութեան շաղկապեալ (Գիրք ԺԵ, Պ. Ը) ». և կը շարունակէ. « Այլ յօրժամ՝ տուն նորա այնչափ բազմամարդացաւ, մինչեւ ունել զշափ ժողովուրդ կոչման, յայնժամ ապաքէն հնար էր և քաղաք կանգնել ». Արդ 130 տարուան մէջ կարելի՞ էր այնքան բազմանալ մինչև յօրինման քաղաքի պէսք ըլլալ, նա աւանիկ նոյնչափ ժամանակի մէջ կը տեսնենք յետոյ Յակոբայ վրայ որ 75 հոգի եղան բոլոր ընտանիքն հանդերձ բազմակնութեամբ, իսկ նախահարց ժամանակ բազմափնտութիւն չկար, մինչեւ կայինի ցեղին Ղամեքայ ժամանակ, որոյ համար Ս. Գիրք կ'ըսէ, թէ առ երկուս կանայս: Յակոբայ տունն 130 տարւոյ մէջ 75 հոգի բազմացած ըլլալով հանդերձ ժողովուրդ մը չեն կազմեր որ քաղաք շինելու հարկ ըլլայ. և որովհետեւ գրողն տեսեր էր քաղաքներ, աւաններ, գիւղեր, և անոնց մէջ եղած զանազանութիւնը գիտէր, քաղաք կոչած ժամանակ կ'իմանար զայն՝ որ ունի քաղաք անուան արժանի ամենայն յատկութիւնք, որ է մեծութիւն և բազմութիւն: Արդ եթէ կայինի տունը 130 տարւոյ մէջ Աղամայ տարիներու հաշով և ոչ կայինի, վասն

զի անորոշ է ժամանակ ծննդեան կայինի և Արելի, որով և ոչ 100 տարուան միջոց կրնայ հաշուել թող, թէ 130 տարի, որ 75 կամ առ առաւելն 200 հոգի բազմացած գնենք, կարծեմ չէ կարելի ամենուն ըմբռման համեմատ իսկ այդչափ հոգուով քաղաք կազմուիլ: Հետևաբար Ս. Գրոց թարգմանութեանց այն թուականը պէտք է ընդունիլ՝ որ աւելի յարմար է կայինի զարմին մեծագումար աճման և քաղաքի շինութեան. որ է 230 տարին: Աստի անշուշտ կրնանք հաստատել թէ Ասթայ ծննդեան Աղամայ նոյն 230 տարւոյն պատահած է, ըստ որում յետ քաղաքին յննութեան կամ անոր հետ կը յիշուի Ս. Գրոց մէջ, որպէս ըսինք: Այս ամենայն ապացոյցք կը յանդին թէ թուականն Երբայական բնագրին որ անդրանիկն ծննդեան ժամանակը կը յիշատակէ, չէ կարելի առնուլ իւր յիշատակեալ ոչ անդրանիկ անձանց թուական, զոր Եօթանասունք ունին: որով Եօթանասունիցն կրնայ առնուլի իւր ժամանագրական ծիշդ թուական Աղամէն մինչև ջրհեղեղ, նաև օտար պատմութեանց ժամանակագրութիւնք ինչպէս Եգիպտացւոց և Բաբելացւոց, կը համաձայնին Եօթանասունից թուականին քան Երբայեցւոց:

Ե. Այս յօդուածին մէջ պիտի խօսիմ այն երկու անձանց վրայ, զորս յառաջ յիշատակեցինք. և ըսինք՝ թէ կան ոմանք որոց անդրանիկ չըլլալն պատճառաբանութեամբ կը գտնենք, և ասոնք սուրբ Գրոց մէջ անդրանիկի կարգն ունին, և են Եեմ և Արքահամ: Եւ յետնոյս, որ ժամանակագրութեան մէջ մասն ունի, ծննդեան ծիշդ թուականը գտնել հարկաւոր է:

Եեմ Ս. Գրոց պատմութեան մէջ անդրանիկի կարգն ունի, ըստ որում յառաջ կը յիշուի քան իւր եղբարքը. այլ իւր ամաց հաշուեն որոշ կ'իմացուիք: թէ չէ անդրանիկ. որովհետև նոյ 500 տարւոյ էր, կ'ըսէ, սուրբ Գիլք, երբ

ծնաւ. (Ծն. Ե 32) զՄէմ, Քամ և Յա-
րեթ, այսինքն նոյն տարին ծնաւ ան-
դրանիկը, և ապա այլքը:

Արդ Մէմ եթէ իրը անդրանիկ
ճիշտ հինգհարիւրորդ տարւոյն նոյի
ծնած ըլլար, ջրհեղեղէն երկու տարի
վերջ — (Ջրհեղեղ պատահեցաւ յետ
100 տարւոյ Սեմայ ծննդենէն, նոյի
վեցհարիւրորդին (Ծն. Է 6) — որ ժա-
մանակ ծնաւ զԱրփաքսագ. (Ծն. ԺԱ 10),
պէտք է ինքն Մէմ 102 տարւոյ
ըլլալ, և ոչ 100 տարւոյ, որպէս կ'ըսէ
Ս. Գիրք (Ծն. ԺԱ 10); Ուրեմն հետե-
ւաբար 502 րորդ տարւոյն նոյի ծնած
է Մէմ. և որովհետեւ նոյ 500 տարե-
կան հասակին անդրանիկ մ'ունեցաւ,
ուրեմն այս անդրանիկն Յարեթ է. և
կը հաստատուի նորա անդրանկու-
թիւնն ի Ս. Գրոց «Սեմայ... եղբօր
Յարեթի երիցու» (Ծն. Ժ 21): Բաց
ասկից տասններորդ գլուխն Յարեթի
ցեղաբանութենէ կը սկսի. Աթէ Մէմ
յառաջ յիշուելուն համար անդրանիկ
կարծուի նախորդ գլխոց մէջ, այս
գլխոց մէջ ամենէն վերջը յիշուելուն
համար պէտք չէ և ոչ կրասեր համարել.
զի ահա յայնի կը կարգանք. «Եւ
գիտաց (Նոյ) զին արար ընդ նա որ-
դին իւր (Քամ) կրասեր (Ծն. Թ 14).
ուրեմն Սեմայ կը մնայ միայն միջին
կարգն.»

Այսպէս է նաև Արբահամ, բայց
այս տարբերութեամբ որ Արբահամու
անդրանիկ չըլլան հաւաստի է, բայց
թէ կրտսե՞ր է թէ միջին անյայտ է. ըստ
կարգին անդրանիկ տեղն կը դրաւէ
այլ թէ իրօք այսպէս է քննենք:

Ամենայն թարգմանութիւնք Երբա-
յեցւոյն հետ միասին Արբահամու նա-
քովրայ և Առանայ ծնունդը կը գնեն
յ70 երորդ ամի կենաց Թարայի. ուր
ընդ հակառակն Արբահամ Թարայի
130 երորդ տարւոյն կը ծնանի. (թէ-
պէտ ունանք ի Ս. Հարց առաջինը
պաշտպանեն նկատմամբ Արբահամու,
ինչպէս Եւսեբի, Ս. Աւոստինոս...).

Թարա մեռաւ ի Խառան 205 աա-
րեկան, « Եւ եղեն ամենայն աւուրք
Թարայի ի Խառան ամք երկերիւր և
հինգ, և մեռաւ Թարայի ի Խառան
(Ծն. ԺԱ 32) »: Արբահամ իւր հօր
մահուան ժամանակ եօթանասուն ու
հինգ տարուան էր. « Եւ Արբահամ էր
ամաց եօթանասուն և հնդից յորժամ
ել ի Խառանէ (Ծն. ԺԲ 4) »: Եւ թէ
իւր պանդխատութիւնն հօրը մահուա-
նէն վերջն է՝ կը վկայեն բանք նախա-
սարկաւագին Ստեփանոսի ի գործս ա-
ռաքերոց. « Յետ մեռանելց հօր նորա՝
փոխեաց և պանդխատեցոյց յերկրիս
յայսմիկ, յորում գուք այժմ բնակեալ
էք (Գործք Ա. Է 4) »: Արդ եթէ Արբա-
համ եօթանասունուհինդ տարուան էր
իւր հօր Թարայի մահուան ժամանակ,
և նա երկուհարիւր հինգ տարուան
մեռաւ, հետևաբար Արբահամու ծը-
նունդն Թարայի 130 երորդ տարւոյն
կը պատահի (205-75=130): Այս հե-
տեւութեամբ Արբահամու ծնունդն այլ
ես Թարայի 70 երորդ տարւոյն պա-
տահած չենք կրնար ըսել այլ անդրան-
կին ծնունդն նոյն թուականին հան-
գիպած: Այս այսպէս ըլլալով, 70 էն
յ730 60 տարւոյ միջոց մի մեր գի-
մաց կ'ենէ, զոր պէտք է ժամանակա-
գրութեան վրայ աւելցնել, և զոր Եւ-
սեբի և իւր հետեւողք զանց ըլլեր են:

Զ. Անցնինք վեցերորդ յօդուածին,
վերջ տալու համար Ծննդոց գրոց.
ապացուցանելու համար, թէ յԱղամայ
ցմահ Յովսեփայ 3759 տարի է: Այս
յօդուածիս մէջ հարկ է յոցնել զգո-
յութիւն կայնան նահապետի մի, յետ
ջրհեղեղի, իրբե որդի Արփաքսագայ
և հայր Սաղայի:

Յետ ջրհեղեղի կը յիշեն Ս. Գիրք
Սեմայ ցեղը ուրիշ նահապետաց հետ.
և այս ցեղէս յատաջ կը բերեն զԱրբա-
համ և զիսրայէլ: Այս նահապետաց
կարգէն գուրս թողուած է կայնան
որդի Արփաքսագայ և հայր Սաղայի:
բնագիր և թարգմանութիւնք գրեթէ

առ հասարակ, (Եբրայեցին, Քաղեացին, Ասորին, Արարացին, և նոյն իսկ յոյն Եօթանատունք) չեն յիշատակեր ոչ ի գիրս ծննդոց և ոչ Ա. Մնացորդաց մէջ, Միայն մեր թարգմանութեան վերոյիշեալ երկու տեղեաց մէջ կը յիշատակէ իւր կարգին. սակայն և մեր տպագրի ծանօթութեան մէջ կայ՝ թէ ի բազում օրինակս մեր պակասի, և յերկու եեթ կայ «զկայնան...»: Ա.Ա. ի գուր դրուած չէ կայնան մեր թարգմանութեան մէջ. վասն զի անոր գոյութեան Ղուկաս աւետարանից ևս կը վկայէ. «Որ Սաղայի, որ կայնանայն, որ Արփաքսագայն (Դ.կ. Գ. 36): Ռմանք ի որբոց հարց ընդունին զկայնան հայր Սաղայի. և Ս. Աւգոստինոս Յաղաք քաղաքին Աստուծոյ (Գիլք Ձ. Ձ. Ձ.) մէջ ճիշտ մեր հայկակն օրինակին նման կը գնէ. բայց թէ ինչո՞ւ Ս. Գրոց միւս օրինակք կամ թարգմանութիւնք կը լոեն, Հարք պատճառու կայնանայ չարութիւնը կը համարին ։ Բայց որպէս զի պատճառութեան կարգն չփոխուի, Սաղայ չհամարուի որդի Ար-

փաքսագայ այլ թոռն, Ղուկաս պատշաճ համարած է յիշել և զկայնան: Այս կայնան իւր 130 երբորդ տարին ծնաւ զՍաղայ (Ծն. ԺԱ. 13), եթէ Սաղայ համարուի որդի Արփաքսագայ, 130 տարի ժամանակագրութենէն կը պակասուի՝ և փոքր ժամանակ չէ երբ յաւելունք նաև 20 տարի Մաթուսացայի թուականէն, և 60 տարի Արքահամէ, որով միասին 210 տարւոյ միջոց մի անցայտ ըրած կ'ըլլանք ժամանակագրութենէն:

Արդ Ադամէն մինչեւ ջրհեղեղ և ջրհեղեղէն մինչեւ ի մահ Յովսեփիայ ըստ մեր Ս. Գրոց գտանք 3759 տարի, զոր Եւսեբի 3548 տարի կը հաշուէր իւր ժամանակագրութեան մէջ, Ադամէն մինչեւ ծնունդ Արքահամու թուելով 3187, և Արքահամու ծննդենէն մինչեւ ցմահ Յովսեփիայ 361 տարի: Արդ եթէ պակասը՝ որ է 210 տարի՝ վրայ յաւելունք, կ'ընէ 3758 տարի, որ է ըսեղ մեր թուականէն մի տարի պակաս. և ասոր պատճառն է ջրհեղեղն՝ որ մի տարի տեսեց, և Եւսեբեայ հաշուի մէջ չէ մոնած. որով այս մի տարին ևս յաւելով, Ադամէն ցմահ Յովսեփիայ ժամանակն կը հաշուի 3759 տարի: Եւ հօս կը կնքուի ծննդոց գրոց թուականն, հաստատուելով որ արդարէ մերն է ճիշդ:

Հ. Ի. Ա.

